

18395

The illustration features approximately 15 flying beetles, likely scarab beetles, depicted in various flight poses. They are scattered across the upper two-thirds of the page. Faint, dotted lines form a series of overlapping circles and arcs, creating a sense of movement or a field of vision. At the bottom, there is a dark green silhouette of various plants, including ferns and leafy vegetation. The entire scene is set against a light pink background with a decorative, wavy border.

CATALVNYA 40
GRÁFICA Cts.

Forn de Sant Jaume SA

Propietària de la marca de fàbrica

Pa - Romeu

Pastisseria · Confiteria

Bomboneria · Vins

Licors i Xampanyes

Llibreteria, 3
Passeig de Gràcia, 7

A - 2441
A - 4582

Fàbrica: Vich, 1, 3 i 5 (Gràcia)

Udina de U. Guarro

Fàbrica de paper de tina

••• Fundada en el segle XVII

Proveïdora del paper segellat de les
Repúbliques de Xile i Argentina. ••
Papers de fil de totes classes. ••
Paper català. •• Paper d'Ofici.
Cartrolines. •• Cartrolines fil per a
naips. •• Paper per a edicions, etc.

Magatzem i despatx:

Branvia Laletana, 11

Barcelona

CATALUNYA GRÀFICA

REVISTA CATALANA D'INFORMACIÓ NACIONAL I ESTRANGERA

Sortirà tres vegades cada mes

FUNDADOR I DIRECTOR: JOAN GUASCH I RIUS
Fontanella, 13. Telèfon: 2258 A.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: FONTANELLA, 13
Telèfon: 2258 A. • Apartat de Correus n.º 10

NÚMERO ATRASSAT 60 CÈNTIMS

ANY I

BARCELONA SEGONA QUINZENA DE JUNY DE 1922

NÚM. 16

Catalans i amics de Catalunya: ens cal la cooperació de tots vosaltres per a tirar avant.

No cerqueu a l'amic que vos deixi la revista per a llegir-la, si us plau, penseu que ens feu mal no essent subscriptors.

Vos preguem a tots que ens ajudeu a mida de vostres forces.

No ens guia el negoci. Es nostre afany de propaganda nacionalista.

No ens neguem la cooperació ni la col·laboració.

Publicarem totes les notes gràfiques dels actes nacionalistes i de cultura nacional als que siguem invitats, així com també totes les fotografies que ens remetin i que a dits actes facin referència.

Fem que la Revista sia ben nostra, ben catalana, de Catalunya i per a Catalunya.

CATALUNYA GRÀFICA

CATALANS QUE HAN COL·LABORAT A LA NOSTRA REVISTA

Escriptors: Josep Barberà, Bertran i Pijoan, Bofill i Duran, Bofill i Matas, Mossèn Josep Cardona, Francesc Carreras i Candi, Daniel Carbó (Correcuita), Florenci Cornet, A. Fargas, Llorens Ferrer, J. Lamote de Grignon, F. Lliurat, Joan Llongueras, J. Mas, D. Mas, A. Masriera, P. Mateu, Lluís Millet, Antoni Nicolau, J. Permanyer, Ll. Reñé, J. Roca, Ruiz Porta, B. Saturé, Surinach Senties i Joan Tomas.

Fotògrafs amateurs: M. Aguiló i Casas, C. Fargas, Llorens Ferrer, Josep Garrut, J. Martí i Perez Moya.

Reporters fotogràfics: Sagarra, Vilaseca i Zerkowitz.

Corresponsals fotogràfics: Frascarri, Pineda, Sendra i J. Vidal.

Dibuixants: Josep Alumá, Llorens Brunet, M. Bas i Vinyals.

Caricaturistes: Grapa i Sam.

Catalunya Gràfica

AVISOS

A fi i efecte de que tots els catalans i aimants de Catalunya puguem cooperar a la nostra obra de nacionalisme i cultura general, acceptarem

Per a Barcelona les següents subscripcions:

Mensuals	1'75 ptes.
Trimestrals	5' — »
Semestrals	9'50 »
Anyals	18' — »

Per a fora de Barcelona únicament admetrem subscripcions

semestrals i anyals

Per a l'estranger

Semestrals	18' — ptes.
Anyals	30' — »

Sempre amb dret als números extraordinaris i a les **GUIES** dels bells indrets de Catalunya que aviat començarem a publicar en forma manual

Preparam una nova tirada del n.º 1, que farem al tenir la nota total dels que necessiten els nostres corresponents.

També és convenient que ens enviïn desseguida per Gir Postal les liquidacions corresponents i l'import de les subscripcions.

Advertim

als nostres amics i als corresponents que poden encarregar nos les tapes pel primer volum, corresponent al primer mig any de la nostra revista.

Costaran les tapes soltes . . . Ptes. 4
Tapes i enquadernació . . . » 6

Els de fora tindran d'afegir-hi l'import de franqueig i certificat.

Plaça de Catalunya de Barcelona

Història de les transformacions que ha sofert dita plaça, il·lustrada amb nombrosos gravats, per

En Francesc Carreras i Candi

PREU: 4 PTES.

A primers del prop·vinent mes d'agost el rebran de franc tots els subscriptors anuals i els subscriptors semestrals que hagin pagat els dos semestres. Els subscriptors trimestrals el rebran al pagar el quart trimestre i els subscriptors mensuals al pagar el rebut corresponent al mes de desembre, és ben entès, sempre que hagin sigut subscriptors durant tot l'any

ADVERTIMENT El nostre Administrador únicament tindrà com a subscriptors als que'n hagin pagat i que de consegüent tinguin els rebuts corresponents firmats per En Joan Guasch i degudament segellats

Catalunya Gràfica

ANUNCIS :: NOTA DE PREUS

COBERTA (2.ª i 3.ª plana)	1 plana	Ptas. 400
	1/2 "	" 250
	1/4 "	" 150
	1/8 "	" 90
	1/16 "	" 50

COBERTA: (4.ª plana)	1 plana	Ptas. 500
	1/2 "	" 300
	1/4 "	" 175
	1/8 "	" 100
	1/16 "	" 60

ANUNCIS GENERALS	1 plana	Ptas. 300
	1/2 "	" 200
	1/4 "	" 125
	1/8 "	" 75
	1/16 "	" 40

També farem articles i reclams a preus convencionals.

Preus convencionals per una sèrie de anuncis.

Industrial Bolsera, S. A.

Confecció de Bosses i de tota classe d'Envoltoris de paper. - Fabricació de Paperets, Serpentine, Boles de Neu i altres articles per a Festes de Carnaval. - Papers de totes classes. Bosses berenar per als excursionistes.

Sant Pau, 83

Telèfon A 4013

BARCELONA

Llibreria Subirana

PORTAFERRISSA, 14
APARTAT, 203
TELÈFON 1579 A

LLIBRES

Religiosos, Científics, Literaris i d'Art de totes classes i procedències - Secció de bibliografia a disposició dels clients de la casa. Gran assortit en objectes d'Art Religiosos - Per a regals: plomes font de les millors marques

BARCELONA

Gran fàbrica de Dolços i Bombons

LA SUIZA REÑÉ, S. A.

Especialitat en Marrons glacés - Caramels àcids - Ametlles
Confits - Fruites, etc.

FÀBRICA i DESPATX:

Orteu, 5, 7, 9 i 11 (Sant Gervasi)

TELÈFON 624 G

SUCURSAL:

Consell de Cent, 362 i 364

TELÈFON 1097 S. P.

BARCELONA

ÉS LA MILLOR MARCA
de LLET CONDENSADA la de
EL PAGÈS

INDÚSTRIA LLETERA, S. A.

Oficines: Plaça Catalunya, 9
Magatzem: Trafalgar, n.º 64
Telèfon 727 S. P.

BARCELONA

Magatzem de papers
de totes classes

de

Esteve Gispert

Duc de la Victòria, 6 Telèfon A 408
BARCELONA

**Vanos
CARDÚS**

Portaferriça, 10
BARCELONA

**CAMISERIA
SANS**

BOQUERIA, 32

Gran baratura de preus

TALLERS DE FOTOGRAVAT

JOAN BASTARD

COMTE DE L'ASSALT, 63, 1.º, interior

BARCELONA

Fàbrica de Gèneres de Punt

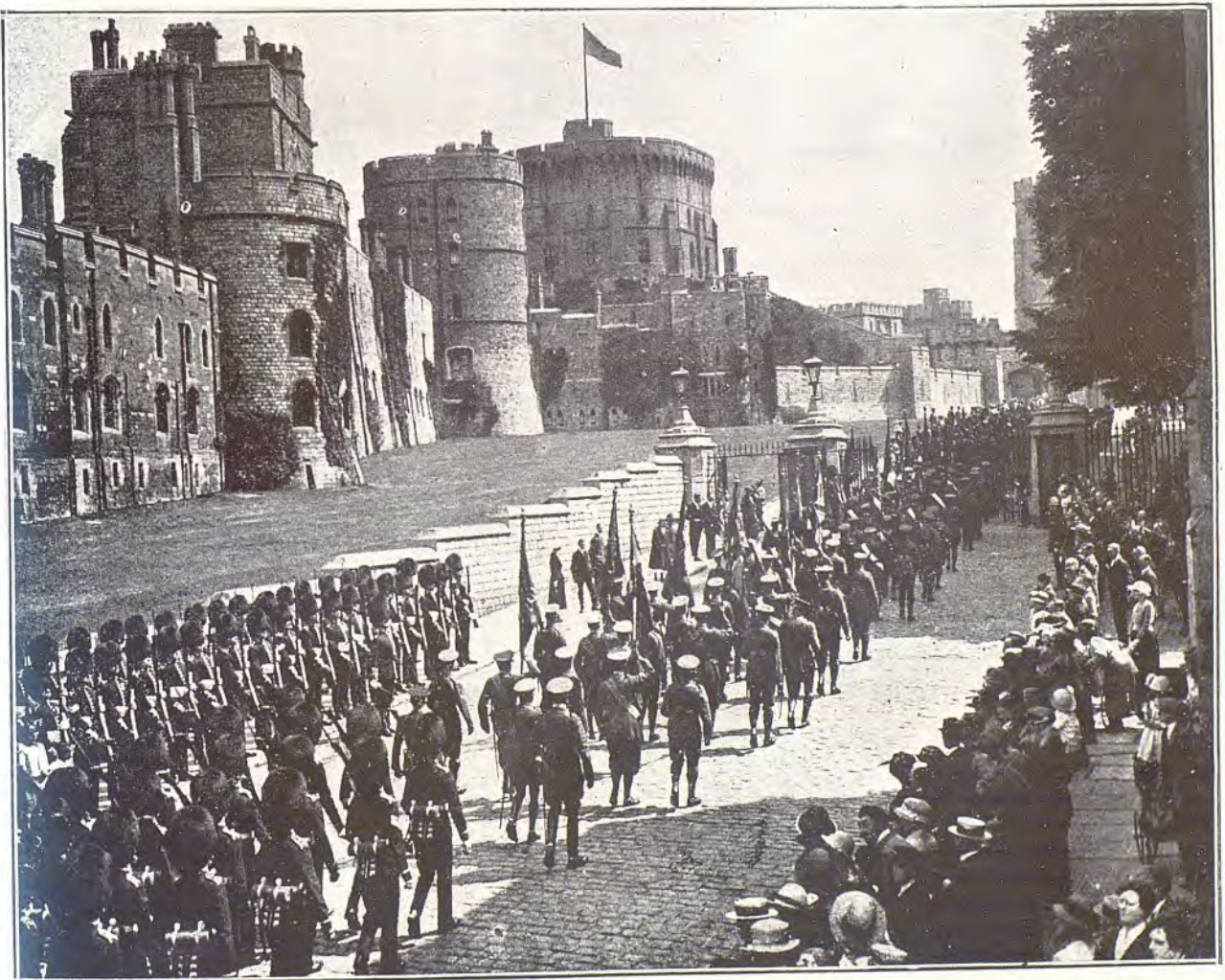
SECCIÓ
DE DETALL

Especialitat en articles fins

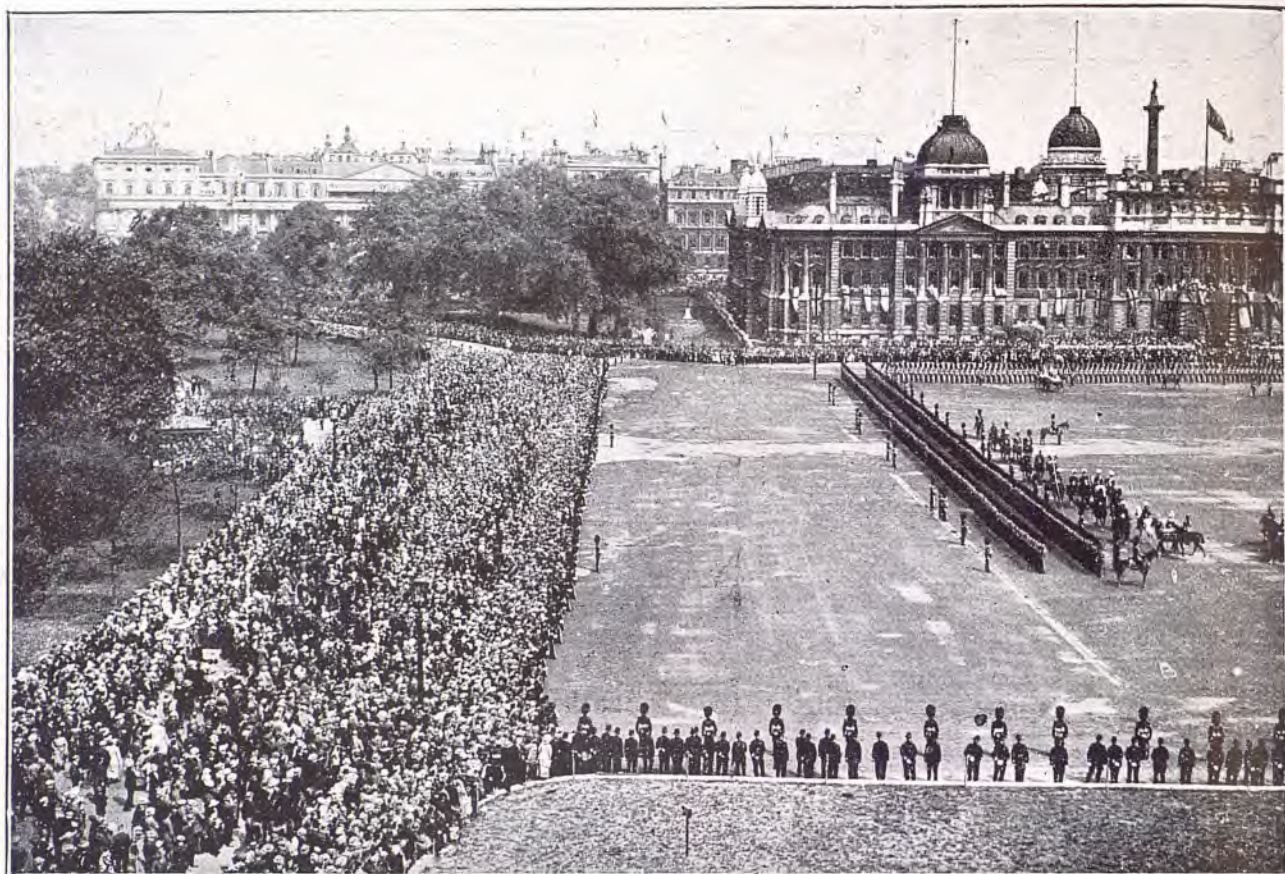
Ronda Sant Antoni, 47 - Telèfon 4745 A.
BARCELONA

LA QÜESTIÓ D'IRLANDA

Repatriació de les tropes

Arribada a Londres dels soldats anglesos que han sigut retirats d'Irlanda pel compliment del tractat Anglo-Irlandès.
Entrada del castell de Windsor

Aspecte que oferia l'esplanada del castell de Windsor en el moment de la revista feta pel rei Jordi als regiments Real Yrosh de cavalleria, Connaught de llancers, Príncep de Gales i canadiense d'infanteria, i Munster i Dublin de fusellers pocs moments després de llur arribada a Anglaterra

El tractat anglo-irlandès ha tingut 417 mil vots favorables i 114 mil d'adversos. Ço ha motivat successos greus que posen força en perill la situació de la Irlanda. Les fotografies que acompanyen aquesta nostra informació palesen ço que diem.

La repatriació dels soldats anglesos feta amb tota solemnitat i els bons consells donats per la majoria dels caps polítics de la Irlanda, donaven dret a esperar una pau ben duradora; mes la intransigència dels qui segueixen a En Valera ha fet impossible l'aprovació del tractat. Les escenes violents i sagnants han sigut moltes: les principals artèries de Dublin han sigut ocupades pels partidaris d'En Valera, que dirigeix personalment les operacions, mentres les tropes del Govern tornen a sitiar Belfast, com pot veure's en una de les nostres fotografies.

Tothom creu i espera que En Collins posarà fi als aldarulls, demostrant no sols davant el Govern anglès, sinó

davant el món, que Irlanda és capaç i vol regir-se lliure i ordenadament per les pròpies institucions nacionals.

Aspecte que ofereixen els afores de la ciutat de Belfast guardada militarment per les tropes angleses

EL GENERAL WILSON

En el mig dia del 22 de juny fou assassinat a trets aquest general anglès fill d'Irlanda. Hom diu que els assassins han d'ésser irlandesos. L'acte, com ja hauran llegit en els diaris, s'efectuà dintre el cancell mateix de sa pròpia casa, pocs moments després d'haver baixat de l'auto. La policia detingué a James O'Brien i O'Kennedy, irlandesos.

Uns diuen que En Wilson ha donat la vida per Irlanda, altres afirmen que n'era traïdor, fonamentant-se amb que dit general havia dit mantes vegades que la nació irlandesa no tenia dret a existir per la

incompetència i la ignorància dels seus fills.

L'enterrament ha sigut una gran manifestació de dol, com pot veure's per l'adjunta fotografia: hi han assistit

els generals francesos Foch, Weygand, Nivelle i Bergault i una gran gemació.

RATHENAU, MINISTRE ALEMANY

El dia 23 de juny fou assassinat aquest gran polític alemany, l'europeu de cap més clar, segons diu la majoria dels homes polítics. Els republicans alemanys atribueixen l'assassinat als partidaris de la Lliga germano-subamericana. Tant és així, que són perseguits i maltractats tots els que pertanyen a l'esmentada Lliga. Verament la pèrdua de l'insigne estadista alemany causarà una fonda perturbació i fins desorientació a la infortunada Alemanya.

A Postdam hi havia el mariscal Hindenburg i altres imperialistes que volien fer una manifestació partidista que ha sigut suspesa per l'amenaça dels obrers de dita població, els quals s'havien declarat en vaga com a protesta a ço que intentaven fer els partidaris de Hindenburg.

De manera que mentres En Wilson és víctima dels irlandesos intransigents, En Rathenau ho és dels alemanys monàrquics.

En Cambó tenia bona amistat amb En Rathenau, la qual pèrdua ha sentit fonament, assegurant el distingit cap regionalista que la mort d'En Rathenau

De Valera, sentat en el primer seient de l'esquerra, alcalde de Dublín, en el segon seient; drets Arthur Griffin, O'Connell i els representants dels grups de patriotes irlandesos, celebrant una reunió en una de les sales del municipi de Dublín per a tractar de la pau d'Irlanda. Les senyores que hi figuren són les capítostes dels grups feministes.

és una gran pèrdua per a Alemanya i per a tota l'Europa.

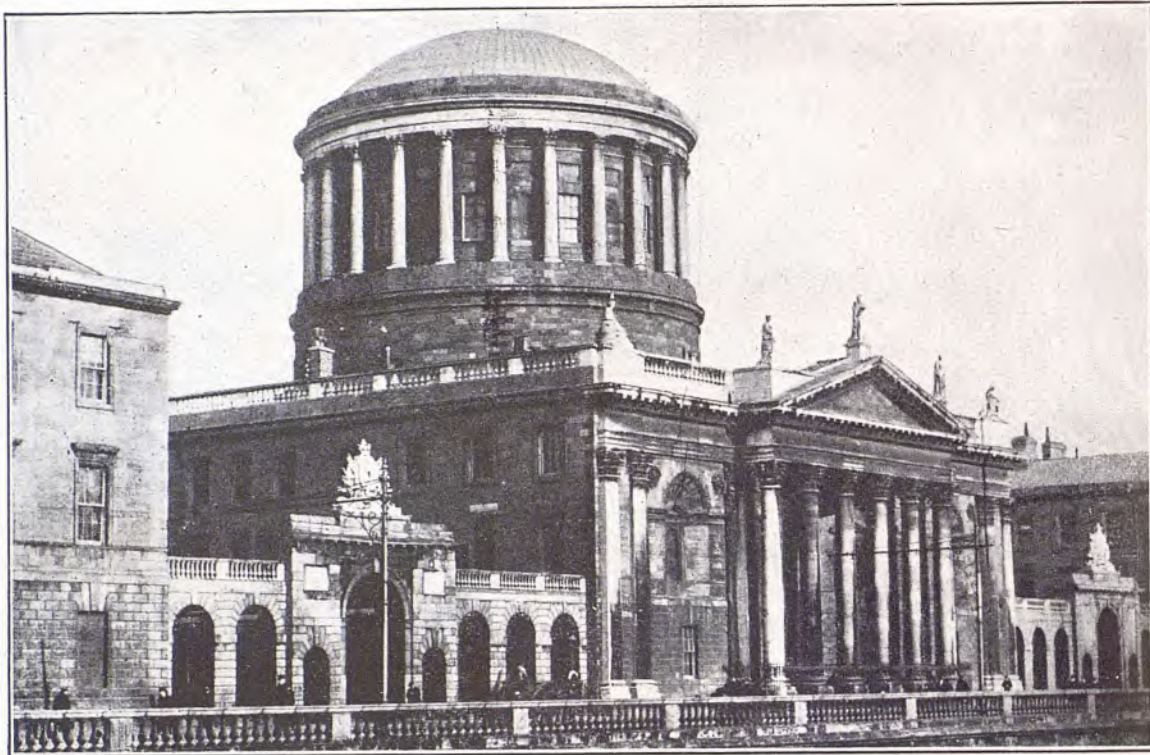
El ministre alemany era un gran patriota que sabia fer-se càrrec de la situació del seu país i cercava la salut i la grandesa de la seva pàtria en una conciliació dels interessos alemanys amb els interessos dels altres pobles de l'Europa.

En Rathenau fou la segona figura política en la conferència de Gènova. La primera fou En George, l'home polític fi, nascut per a governar; Tschitcherine era l'aventurer, l'etern revolucionari; Facta, el polític acadèmic; Barthou, el parlamentari democràtic, i Rathenau era el verdader, l'únic polític per excel·lència, el modern; però fou el més interessant de la Conferència. Tothom, fins els seus enemics reconeixeren que En Rathenau coneixia admirablement tots els problemes del present moment. Millor dit: era un dels grans homes europeus de l'hora actual. Però la seva pèrdua la sentirà fortament tota l'Europa.

Els moderats i socialis-

Els irlandesos, homes i dones, votant el contracte anglo-irlandès

El Palau de Justícia de Dublin on se feren forts els soldats voluntaris partidaris de l'independència absoluta d'Irlanda al comandament d'En Valera. Aquest hermós palau ha sigut suara destruït pels soldats republicans, comandats pel govern de coalició que han tomat els caps dels partits conservador, obrer i laborista que junt amb les feministes són els que han votat a favor del pacte anglo-irlandès, partits que fins fa poc havian anat d'acord amb en Valera al que combaten ara obeint les ordes del govern anglès i davant la por de perdre lo poc que's concedeix el tractat darrerament aprovat.

El general anglès Wilson fill d'Irlanda suara assassinat a Londres

tes alemanys demostren gran sobreexcitació. El canceller Wirth demana la cooperació de tothom, doncs assegura que la República està en perill i necessita l'esforç de tots els bons alemanys.

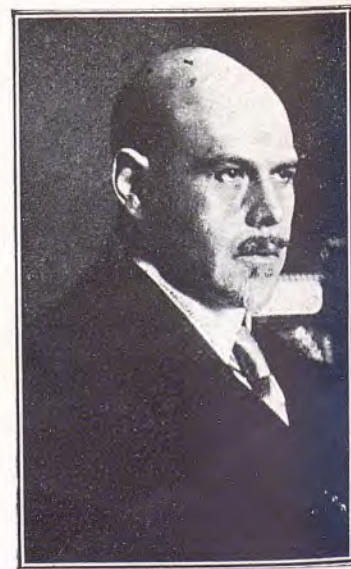
L'estàtua de Guillem II ha sigut retirada del saló del Reichstag. A Berlín, Munich, Dresden i Hamburg hi han hagut sorolloses manifestacions populars antimonàrquiques.

Els assassinats del general Wilson i del ministre alemany a ben segur que no tenen cap relació amb tot i la poca diferència de temps que es porten l'un de l'altre.

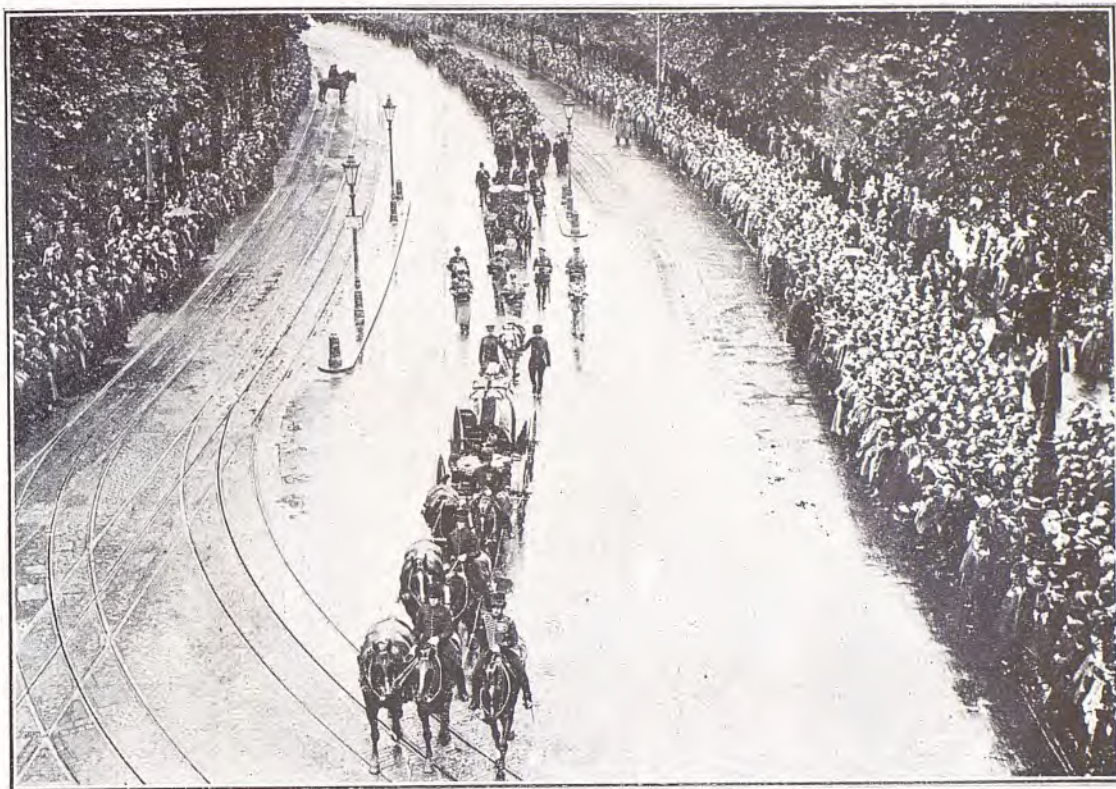
Tampoc pot dir-se que siguin fills de la gran guerra; mes hom assegura que són conseqüència del capgirell que ha sofert la nostra desgraciada Europa.

En Wilson era obertament contrari als «sinnfeiners»: havia organitzat les forces del Govern de la Irlanda del Nord i, segons els grups d'acció irlandesos, havia tingut participació directa en l'organització de les bandes orangistes contra els irlandesos catòlics.

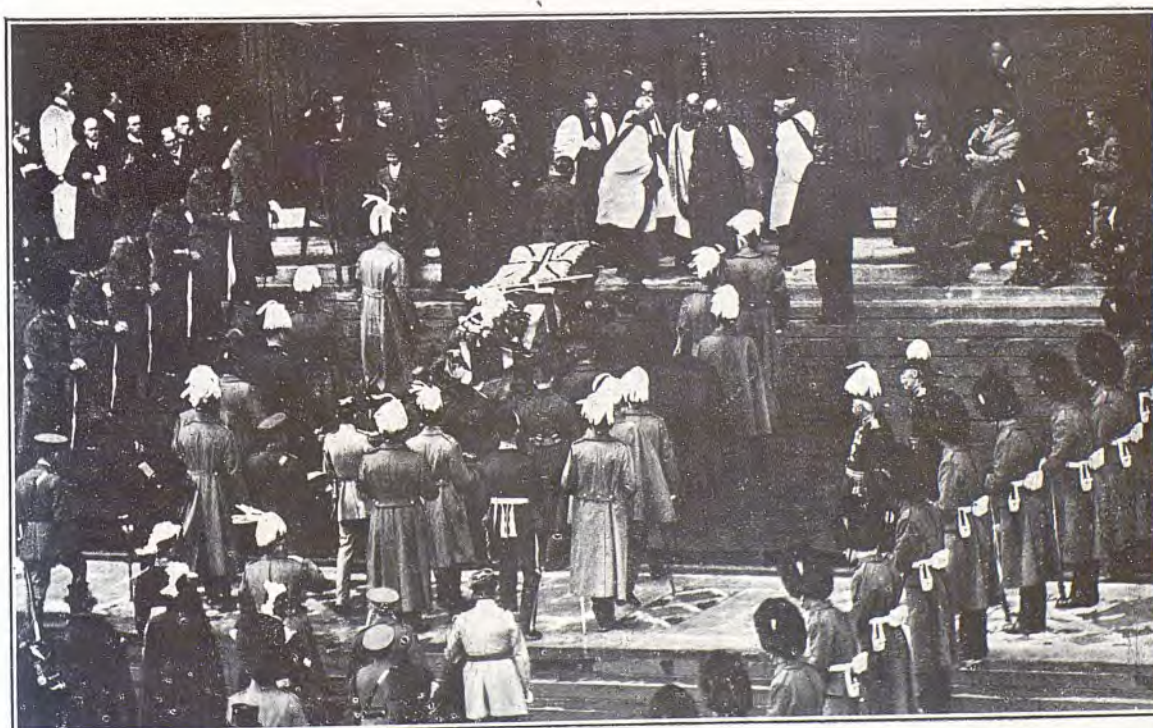
Els assassins d'En Rathenau sí que són fortament més menyspreables: el seu crim respon no més que a un sentit polític; no respon a un crim de sang que demani venjança. En Rathenau, com abans N'Ezberger, han sigut assassinats per la política; són crims censurables per tot bon patriota.

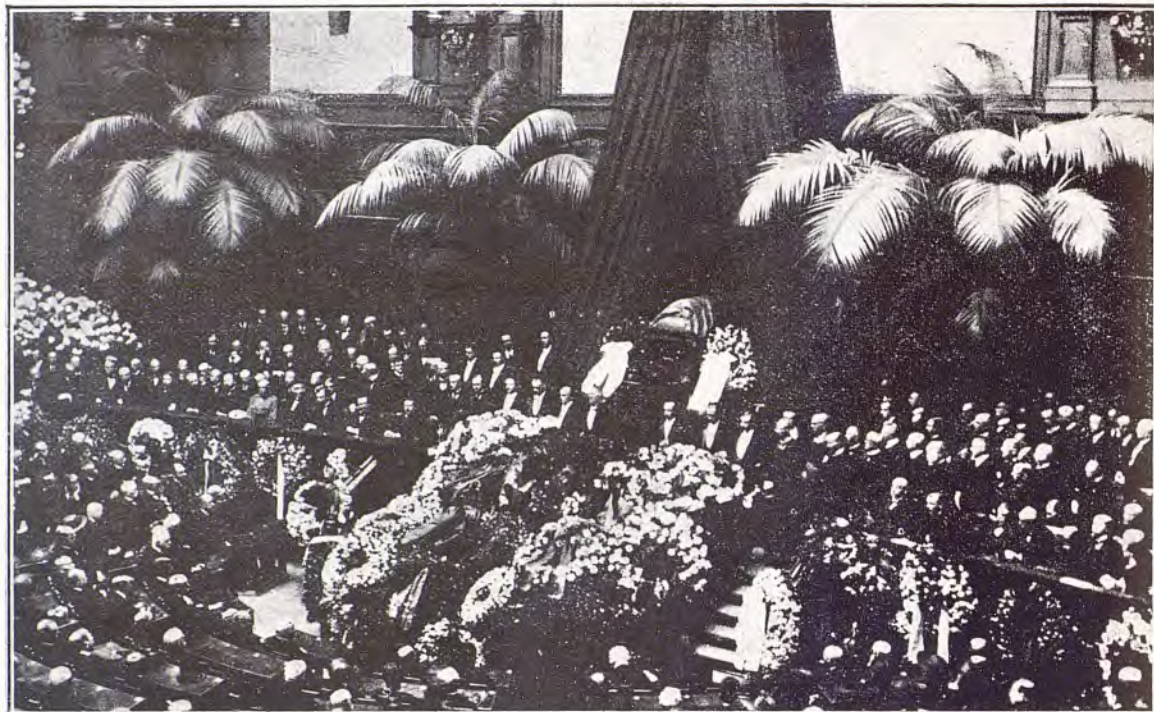
Rathenau, ministre alemany suara assassinat a Berlín

Enterrament del general Wilson. La comitiva, dirigint-se a la catedral de Sant Pau, Londres

Els funerals del general Wilson celebrats a la catedral de Sant Pau

Enterrament del ministre d'Estat alemany Dr. Walter Rathenau. La sala de sessions del Reichstag (parlament) transformada en capella mortuòria

La comitiva de l'enterrament del ministre alemany Rathenau sortint del Reichstag

LA PLAÇA DE CATALUNYA A BARCELONA

VI

Al finalisar l'article anterior nos ocupavem de les ornamentacions poch escayentes, de que havia sigut objecte la Plaça de Catalunya, en les festes populars barcelonines del 1904 y del 1910.

La darrera, fou criticada per diferents conceptes, puix se topà, com sempre, ab la grossa dificultat d'ornamentar un lloch tant espayós y per lo qual tot hi resulta esquitit. L'arch verament ne's notava y los detalls artístichs ab que's decorà, tampoch resultaren apropiats per la distancia a que la gent solia estarne colocada. D'aquí que la crítica ho posés en evidència, segons ho mostrava en alguns gravats, *La Esquella de la Torratxa*. En hu d'ells, hi situa a dos ciutadans, que, ab curiositat examinen los detalls, del arch, ab grans vidres d'aument, posanthi al peu

«—¿Sab lo que n'estich pensant d'aquest adorno esquitit?

— Que la plassa es massa gran...

— O l'arch es massa petit.»

Molt s'ha d'agrahir a la casualitat, que, cert projecte d'un monumentet, que, l'Ajuntament, tractà de realisar en la predita Plaça, hagués quedat en lo paper, puix a ben segur que avuy nos avergonyiríem d'ell. Fem referencia a cert acort pres per la municipalitat, en 23 de Maig de 1889, d'erigir al encreuament del Passeig de Gracia ab les Rondes de S. Pere y de la Universitat, ço es, en lo que avuy resulta l'angul N. de la Plaça de Catalunya, un monument al enginyer Joseph Ildefons Cerdà, autor del plan d'Ensanxe de Barcelona. Després dels discurssets de rúbrica, pronunciats al colocar-ne la primera pedra, tot quedà al paper.

Aquesta Plaça, no'n admet de monuments: es un lloch que s'ha de deixar a les expansions ciutadanes, y quina situació central, ha de motivar veure's subgete a una concentració de les principals comunicacions vials. Desde

que s'inauguràren en 13 d'Abril de 1889, los viatges del tranvía de vapor de Sarrià, s'hi han anat acoplant altres línies tranviaries a les que s'hi ha d'afegir al present, l'estació del començat metropolità. Tot plegat ve a constrenyir la part central de la Plaça, destinada a les expansions dels habitants de Barcelona.

Despres de la urbanisació del 1902, realisada segons les necessitats de la Ciutat en aquella data, y que llavors devia considerarse definitiva, transcorregué una dotzena d'anys sense que res d'importancia s'hi fés en ella. Emprò en 1914, vehent l'Ajuntament que'l tráfeh rodat en la part baixa de la Plaça o siga la del carrer d'En Fontanella, havia crescut desmesuradament, feu doblar allí lo lloch empedrat destinat als carruatges, estrenyent la part central.

En lo primer decenni del segle XX, despres de mitj segle de començarsé la Plaça de Catalunya, una evolució notable s'observa en alguns establiments particulars, iniciació de la que seguidament vindrán a experimentar los edificis en ella construïts. Si importancia primordial hi han donat los teatres, com deyam en CATALUNYA GRÀFICA del 22 de Janer no ha sigut menor la animació dimanada dels cafés oberts en les plantes baixes de dits llochs.

Al estudiar lo mohiment general urbà de Barcelona, no podrà oblidarse may lo que en ell signifiquen, les antigues tavernes, hostals, becos, banyoleries, cafés, fondes, hotels y restaurants, que tot son variants de lo mateix segons les èpoques y la importancia. S'han quasi perdut del tot, los *becos* y *banyoleries* existents, al començar lo seg'e XIX, al interior de la Barcelona vella. Una de les darreres en desaparèixer ha sigut la molt famosa *banyoleria del tio Nelo*, fundada en l'any 1835, en lo que llavors era un dels llochs predilectes de la Ciutat, lo *Plà de Palació*, la que tancà ses portes lo 8 d'Octubre de 1889. La forta evolució iniciada a Barcelona, a partir de la vergonyosa expoliació monacal del 1835, feu instal·lar a la Rambla y Plaça Reyal, los principals cafés, en llochs que en gran part foren de les ordres religioses. Y allí hi anàren obrint les portes los uns al costat dels altres, essent la temporada de major prosperitat d'aquesta classe d'establiments, la del 1865 al 1885. Abans d'acabar lo segle XIX, les mirades dels nostres cafeters s'havían posat més enllà, en l'Ensanxe, ahont la gent de mes diner hi feien llurs alberchs i los teatres i centres d'animació i mohiment, hi tenien obertes llurs portes en totes les èpoques de l'any.

Pró molt abans de que la evolució's notàs, en la Plaça de Catalunya, no hi podían mancar los establiments de begudes, fomentats d'una manera especial, per los teatres. Se fá dificultós esbrinar quins foren los primers qu'allí s'hi plantàren. Mirant lo mes enrera possible, sols hi sabem una senzillísima cerveteria titulada *Nova Mallorquina*, que s'hi trobava ja del 1870 al 1875 en la casa reformada ahont avuy hi ha lo nombre 20.

Al istiu, los teatres de la Plaça de Catalunya, tenian quasi tots, serveys de café y d'entre ells mereixia los favors del publich, l'instal·lat als jardins del Buen Retiro en 1876 y del Circh Equestre en 1879.

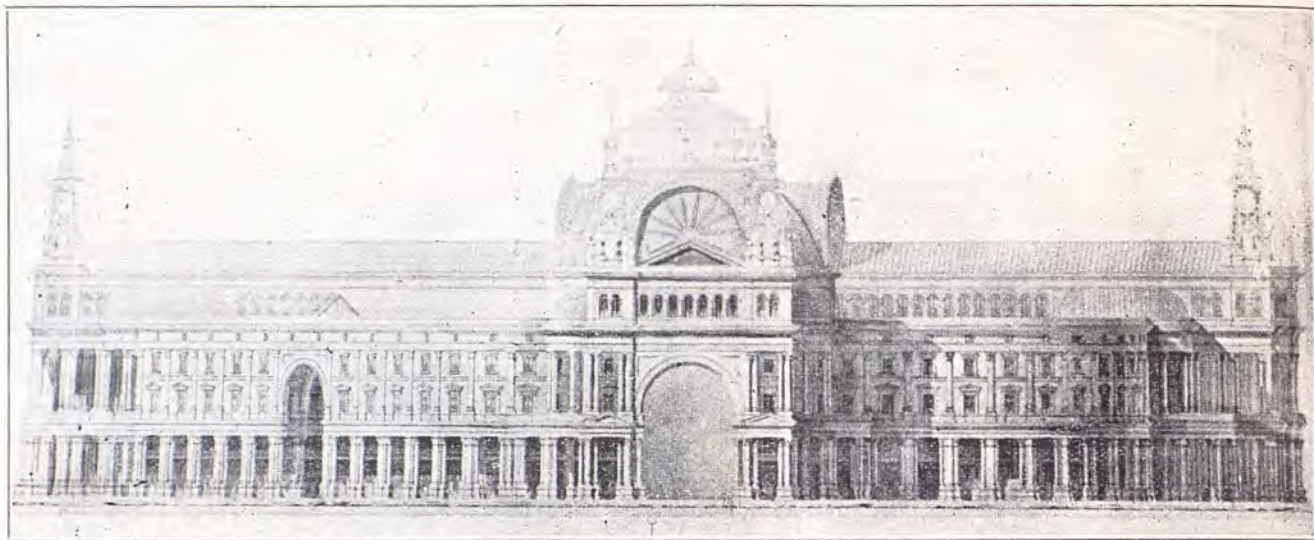
Fou en l'any 1885, quan En Ribas hi instal·là lo café restaurant del seu nom, en la planta baixa de la casa que fá cantonada ab la Rambla de Canaletes, o siga al nombre 23 de la Plaça de Catalunya, ahont encara perdura, despres de diferents renovacions.

Als volts del 1887, en la estació del ferro-carril de Sarrià, hi montaren un senzillísim café titulat *La Catalana*, nom canviat en una derrera renovació en 1917, per lo de *Bar Zurich*. Es un senzill tribut de reciprocitat a la important ciutat de Suïssa, ahont tants cafés y cerveries, hi han establert compatricis nostres y singularment empurdanesos que porten noms de poblacions d'aquí.

Lo tranvía de toc de Sarrià passant enfront del teatre Gayarre, en 1890

PROJECTES D'EDIFICIS A LA PLAÇA DE CATALUNYA D'EN PERE FALQUÈS

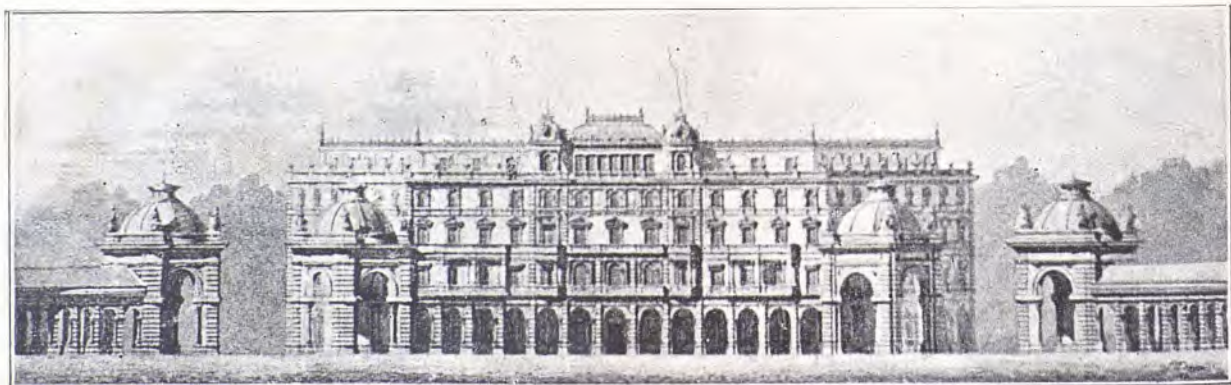
Edifici estudiat en 1889, per lo projecte que titulà «Pasaje encrucijada» y destinat a Casa de Correus, quin original existeix al Arxiu Municipal

Durant la temporada dels barracons aixecats al mjit de la Plaça (1865-1895), n'hi haguèren de destinats a begudes. Lo que's feu en 1895, ocasionà l'acort decissiu, de treure tots los edificis provisionals d'una vegada (vegis CATALUNYA GRÀFICA del 10 de Febrer). Altre qu'adquirí una primacia, tant per la sua immellorable situació, immediat al Passeig de Gràcia y dintre la aliniació de la Ronda, com també per l'alegre aspecte, que li donava, tenir les quatre cares formades de cristalls, revesteix certa importància dintre la evolució històrica dels cafés barcelonins, essent necessari que'ns hi deturém una mica, cercantne antecedents y derivacions.

La Gabia o *La Pajarera*, fou lo nom que se li donà, per ses proporcions y aspecte extern. Vingué a esser continuador al Ensanche, d'un dels cafés de mes fama del segle XIX, lo d'En Cuyás, situat prop del teatre Principal, al costat del café de las *Delicias*. Mort En Cuyás, fou vers l'any 1880, que passà a mans d'En Vilaseca, qui lo renovà totalment, y lo titulà *Café Colón*, decorantlo ab pintures alusives al Gran Descubridor. Als pòchs anys, son fill, N'Artur Vilaseca, volent esser cafeter, establí no gayre lluny d'allí, lo café del *Sigle XIX*, al carrer del Comte del Assalto, entre Can Güell y lo Crèdit Lyonnais, local que ara forma també part d'aquesta casa de banca francesa. Mes al morir son pare, N'Artur, deixà aquest café y s'encarregà del *Colón*.

Poch abans de la Exposició Universal del 1888, N'Artur Vilaseca se llençà a aixecar en la Plaça de Catalunya lo café de *La Gabia*. Una particularitat de la nova construcció fou, que les companyies de Segurs no la volgueren assegurar, temeroses de que qualsevol explosió l'arruinés totalment. Cap accident perturbà la existencia próspera qu'assolí aquest café, y son propietari no's mostrà disposat a deixar dit lloch, quan, a les derrerries del 1895, desaparegueren les construccions del centre de la Plaça de Catalunya. De primer moment En Vilaseca lo substituï per altre «Nova Gabia», que alçà dintre d'un soler per edificar en la Ronda de la Universitat, inaugurantlo en 23 de Maig de 1896. Prò sense perdre temps, feu tractes per instal·lar-se al centre de la part N. O. de la Plaça de Catalunya ahont hi construí un edifici de planta baixa per café y un primer pis per billars, concentrant en ell tot lo que també tenia en la Rambla del Mitj y portanthi aiximateix aquell nom de *Café Colón*. Local inaugurat a 23 de Janer de 1897. Dos anys mes tart, En Vilaseca amplià aquest café, fentlo arribar fins a la cantonada del Passeig de Gràcia, duplicant l'àrea del primer. Mes avant já explicarém com lo café se tornà hotel.

La cervceria Gambrinus en l'any 1895 posà en la Plaça de Catalunya una sucursal en la casa que te ara lo nombre 21, d'ahont lo tregué lo Círcol de Caçadors en l'any 1915.

Edifici que's califica ésser de propietat particular y adjuntat als pòrtics. Porta la data de 1891 i segurament era destinat a Hotel Continental. L'original és al Arxiu Municipal

Edifici públic, que, semblantment formava part dels pòrtichs, los quals hi continuaven en tota sa extensió, datat en 1891. Creiem que podia estar destinat a Casa de Correus. Son original se custodía al Arxiu Municipal

Lo Café Colon en 1890, arribant al Passeig de Gràcia

Poch temps després, En Pompidor inaugurà lo café restaurant titulat *Maison Doré* en la cantonada d'enfront Gambrinus, en l'actual nombre 22. Tingué d'anarsen per adquirir aquella casa la Banca Arnús en 1918.

En 1909 lo café restaurant *La Lluna*, que 's trojava en la Plaça del Angel y haventse d'aterrar per la Reforma la casa que tenia llogada, se traslladà a la part N. O. de

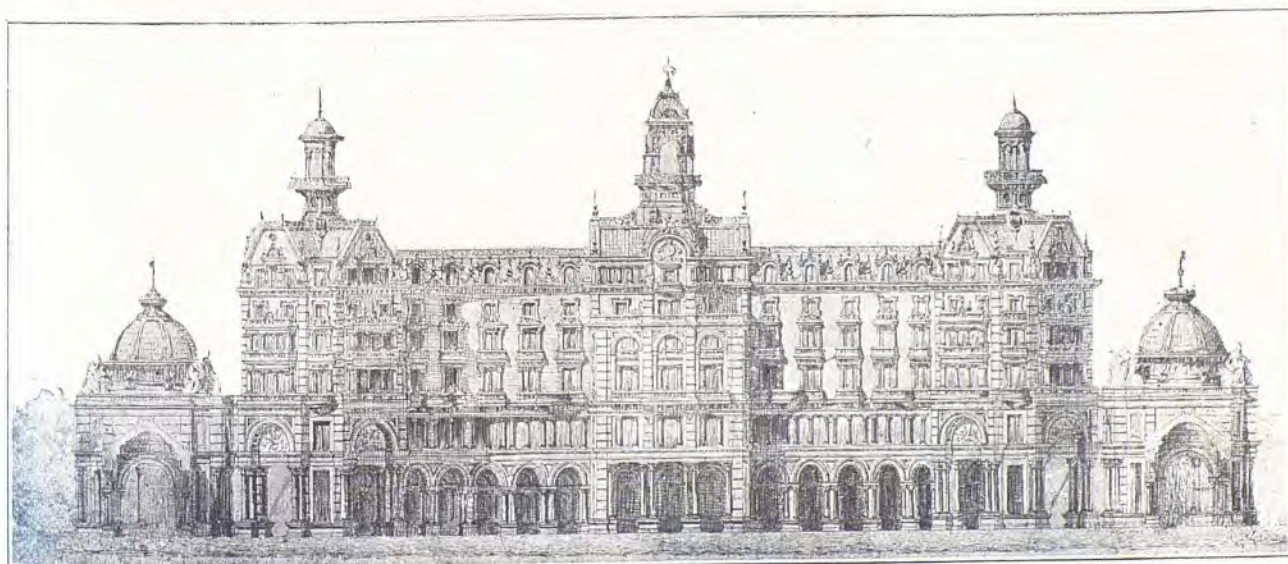
la Plaça de Catalunya, cantonada ab la Rambla de Catalunya.

Per últim, lo 23 de Juny de 1915 s'inaugurava en la propia Plaça, al cantó del carrer de Vergara, enfront lo teatre Eldorado, altre café restaurant dit *Catalunya*.

Ab la inauguració de la *Maison Doré* tota la part S. E. de la Plaça de Catalunya resultava animadíssima y asseñyaladament en la nit plena de la llum emanada dels tres establiments l'un al costat del altre: lo *Continental*, la *Maison Doré* y Can Gambrinus. Acabà aquesta vida esplendorosa que a totes hores rebia la Plaça, un establiment bancari y un còrcol recreatiu, deixantla reduïda al café restaurant Ribas a partir del any 1918.

Les fondes a la Plaça de Catalunya, començaren en 1893, ab l'Hotel Continental, establert en la casa nombre 23, cantonada a la Rambla de Canaletes, per En Francesch Soler qui havia tingut abans a Sarrià, en la carretera de la Bonanova, l'Hotel del Parque de la Montanya (1880 a 1892). Com se veu, lo nom era lo mateix que havia adoptat la empresa, que, en 1891, tractava d'alçarne un de planta en lo frontis N. O. de la Plaça de Catalunya y del que n'havia fet los plans En Falqués.

Seguí, en 23 d'Octubre de 1897, l'Hotel d'Inglaterra, en la cantonada del carrer de Fontanella ab lo Portal del Angel, lo qual plegà en 31 de Decembre de 1917, traslladantse al Passeig de Gracia, prop del carrer d'Aragó. Son local

Projecte del Hotel Continental diferent del que obra en l'Arxiu Municipal i quin original està en poder de D. Joseph Estruch

PLAÇA DE CATALUNYA. — 1922

Fotografia en la que s'hi veuen completament reformades les cases del senyor Pic i l'Hotel Colón

l'ocupà una nova empresa que hi obrí l'*Hotel Bristol*, en 18 d'Abril de 1918.

Dedicat de ferm a desenvolupar lo negoci de cafeter N'Artur Vilaseca, y devant del bon resultat que tingué la empresa financiera que ell dirigia, se pensà avançar mes transformant en fonda lo primer pis y alcanthi un segon estatge, de situació immellorable y dominant, ab sol al hivern en tota sa façana. Aixís obria ses portes, en Octubre de 1902, lo Gran Hotel Colón, ab 60 habitacions y 11 cambres de bany.

De la vida d'aquest Hotel

y personatges ilustres que s'hi han estatjat, ne donà una llarga ressenya *La Veu de Catalunya* del 21 Febrer 1922

y del nou edifici de set estatges acabat en 1918, 'ns en ocuparem tractant de les construccions derrerres que s'han alçat en esta Plaça. Actualment consta de 200 habitacions ab bany en totes elles.

La darrera fonda allí instalada ha sigut la *Pension Norge*, molt més modesta que les aci referides, posantse al quart replà de la casa nombre 12, cantonada ab la Ronda de Sant Pere, inaugurantse en Novembre de 1915.

Estació del Ferrocarril de Catalunya, coneguda per l'Estació de Sarrià i les obres del Metropolità

Fotos del nostre amic Vilaseca

FRANCESC CARRERAS Y CANDI

EL REI D'ESPANYA A LES BATUEQUES

El rei d'Espanya al pinar, lloc on hi ha un llibre per apuntar-hi el nom de tots els visitants forasters. A principis del present segle fou visitat pel notable escriptor Valle de Inclán, essent la seva la segona firma; la primera duia la fecha de mig segle XIX.

ELS HOMES QUE'NS DEIXEN

No crec que hi hagi cap barceloní que no conegués al savi metge, a l'altruista fundador del «Hospital dels Nois Pobres» i fundador també de la humanitària institució mundial «La Gota de Llet», fundacions que palesen abastament el bon cor i la grandesa d'esperit que tenia el doctor Vidal Solares.

Ell sempre deia que el seu lema era socórrer als nois desvalguts, i es pot ben dir que n'era la Providència, doncs la seva ciència, el seu talent i fins la seva fortuna tota ho havia empleat en aquelles nobles i santes institucions.

El doctor Vidal havia nascut el 24 del mes de juliol de l'any 1854, a Cárdenas (Cuba), però des dels 21 anys era a Barcelona, on havia vingut per acabar la carrera de Medicina, doctorant-se a Madrid i traslladant-se poc després a París, on estudià de nou la carrera assignatura per assignatura amb gran lluïment. Després d'haver obtingut el doctorat a París tornà a Barcelona, fundant, a més de les institucions ja dites (any 1890), nombroses revistes i publicà importants

El Dr. D. Francisco Vidal Solares, fundador de l'Hospital dels nois pobres de Barcelona.

obres dedicades totes a les malalties de la infància.

El 22 de juny de 1915 l'Ajuntament de Barcelona, reconeixent lo molt meritòries que eren les seves fundacions, va nomenar-lo fill adoptiu, que d'entre les moltes distincions que el doctor tenia era la que més li agradava.

Les òptimes qualitats que posseïa l'il·lustre doctor faran que siguin moltes les persones que el trobaran a faltar; mes nosaltres demanem a totes elles que honrin la bona memòria del gran altruista protegint les santes institucions que ell amb tant d'amor fundà i cuidà.

Gran i molt gran és la sort que té la nostra aimada Catalunya; la de tenir un triat estol de metges que, guiats pel sant amor a la humanitat, socorren als desvalguts fent verament miracles.

En el propi número començarem a explicar detingudament aquestes obres de beneficència que mereixen les més entusiastes lloances de tots els forasters i estrangers que ens visiten.

Cal conèixer-les i que tots honrem als altruistes ajudant-los en les seves santes empreses.

ELS ORFEONS DE CATALUNYA

L'Orfeó Català cantant el cant de la senyera dirigit pel mestre Millet davant de la Paheria (Casa de la Ciutat)

L'ORFEÓ CATALÀ A LLEYDA

(3-5 de juny)

La visita del nostre primer Orfeó a la ciutat de Lleyda fou entusiasta i animadíssima. Una gernació anà a retre-li homenatge aplaudint-lo i victorejant-lo. Precediren la comitiva els heralds de la ciutat; seguien les senyeres dels orfeons de les comarques veïnes i el de Lleyda, els choristes lleydetans, l'Orfeó Català amb la seva senyera, l'Ajuntament en corporació precedit dels macers, la bandera de la ciutat, els regidors i l'alcalde, el president de la Diputació i nombroses corporacions locals.

En entrar l'Orfeó a la Plaça de la Paheria el poble saludà la senyera amb aplaudiments i aclamacions que es repetiren després del *Cant de la Senyera* d'una manera tan entusiasta que resultà una molt joiosa ovació patriòtica.

Al saló del Consistori l'alcalde donà la benvinguda als orfeonistes dient que Lleyda és tota per ells; En Cabot, l'actiu president, remercià la benvinguda; el mateix fa el mestre Millet, acabant el poeta Morera i Galícia pronunciant una sentidíssima poesia en la qual fa constar que els seus desitjos serien que l'altívol campanar de la catedral vella pogués repicar a festa saludant la representació magna de la Catalunya musical, del patriòtic Orfeó Català. El públic esclatà en aclamacions a Catalunya, a l'Orfeó i al mestre Millet, contestats pels orfeonistes amb visques a Lleyda.

L'alcalde ofereix a En Millet una artística placa, penyora perdurable de l'afecte que Lleyda sent per l'Orfeó Català. L'Orfeó Lleydatà, amb la mateixa finalitat, li ofereix un bonic pergami amb una entusiasta endreça. Les orfeonistes són obsequiades amb rams de flors.

A la tarda tots els orfeonistes, en grans autòmnbis, són portats al Camp d'Esports de Joventut Republicana a presenciar el partit de futbol entre els equips de Lleyda i de Sabadell. Els atletes fan cursos de salts i els nedadors omplen la grandiosa piscina. Hi ha també concurs de patins, bicicletes i motos. La Casa de la Ciutat i les societats tenen els balcons endomassats.

El concert en els Camps Elisis fou un acte molt solemne i extraordinari. El teatre està completament ple d'una gernació no sols de Lleyda, sinó de les principals viles de la comarca. El *Cant de la Senyera* fou escoltat a peu dret i ovacionat; les cançons totes foren sorollosament aplaudides i demanant el bis.

L'Orfeó Català, com sempre, admirable, resultant el conjunt una meravella artística, una filigrana d'execució i matització. El tenor Vendrell tingué un gran èxit en *La Kalinska*. A pres del públic foren cantats *Els Segadors*, escoltats per tothom a peu dret, aplaudint i victorejant Catalunya, Orfeó i mestre Millet. L'ovació fou de les més entusiastes que hem sentit.

Els orfeonistes a l'endemà visitaren la Catedral Vella, fent-los de *cicerone* l'insigne Morera i Galícia; després anaren a oir missa a la Catedral nova, cantant admirablement durant el Sant Sacrifici inspirats motets que causaren profunda emoció.

A la tarda donaren el segon concert, que, com el primer, fou una ovació contínua, resultant un aconeteixement artístic d'aquells que es recorden sempre amb fruició.

La visita, doncs, de l'Orfeó Català a la ciutat de Lleyda ha sigut una grandiosa solemnitat artística i patriòtica. Així es fa pàtria. Lleydetans i orfeonistes rebeu la nostra enhorabona.

L'Orfeó Gracienc al Rabassalet celebrant una festa d'expansió íntima

L'ORFEÓ GRACIENC

El patriotisme i el saber fer dels que dirigeixen aquesta benemèrita entitat cultural ha sigut premiat amb la cooperació constant dels bons catalans de Gràcia i àdhuc d'altres indrets, ço que ha fet que poguessen gaudir de veres amb els nombrosos èxits assolits per l'Orfeó baix la direcció ben entesa i acurada del seu incansable mestre. En Joan Balcells.

Cada any llur Consell Directiu reuneix en una festa íntima els orfeonistes; la d'enguany tingué lloc el dia de Corpus al Rabassalet i fou plaent en gran manera l'expansió amical que regnà durant tota la festa. La fotografia adjunta representa els orfeonistes ballant sardanes.

Volem fer constar que a nosaltres ens és fortament simpàtic el caient 'de franca catalanitat que sap imposar a tots els seus actes la important entitat graciencina.

El Patronat Obrer de Cornellà del Llobregat, el dia de la festa major d'enguany

Fotos del nostre reporter Sagarra

EL PATRONAT OBRER DE CORNELLÀ

El Patronat Obrer de Cornellà del Llobregat celebrà enguany la festa major amb grans festes durant els dies 15 a 18 de juny.

Entre aquelles hi figuraven el solemne hissament de la bandera catalana, selectes audicions de sardanes per la cobla-orquestra «La Farnense» de Santa Coloma de Farnés, assistència col·lectiva a la professó amb senyera i música baix la presidència del pendentista don Francisco Suris,

benvolgut soci protector del Patronat Obrer; escollits concerts; grandiosa i merescuda sessió en honor i homenatge del benvolgut consoci i ex alcalde de Cornellà don Vicens Llivina i Fernández, com a petita demostració d'agraïment per la seva encertada gestió a l'Ajuntament del poble en el darrer exercici, i grans funcions de sarsuela.

En conjunt, un gran programa que hauria sigut tot ell d'escaient ben català si les funcions de teatre haguessin sigut catalanes. Cal fer-ho així un altre any i sempre.

FESTES DEL CORPUS DE 1922

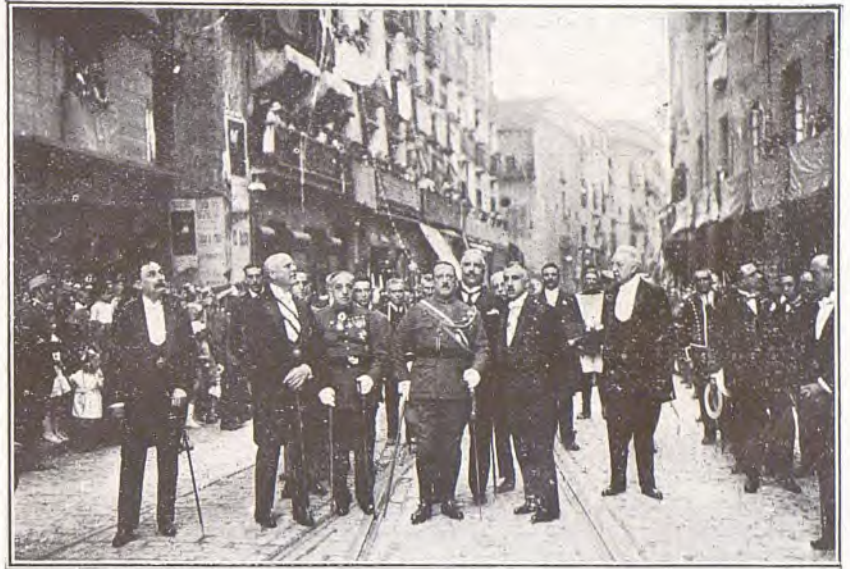

El gegant i la pubilla després d'haver saludat a les autoritats populars. Plaça de Sant Jaume. Aquest acte té lloc el mig dia de la vigília del Corpus, i es veu favoregut per una munió de criatures i persones majors que aplaudeixen amb crits i grans xerradisses la solemne sortida de la seriosa parella. Enguany N'Adrià Gual s'ha cuidat de renovar-los i fer-los els caps nous i la vestimenta tota estil segle XIII. El gegant porta el sabre desenvainat i enlaire com a senyal d'acatament i homenatge i alhora com a disposat a batre els enemics. La pensada ha sigut molt celebrada

Carroça del senyor marquès de Castellvell. Es d'anys que aquesta magnífica carroça de respecte figura en la solemne processó de la Catedral. Si alguna vegada per culpa de pluja o mal temps la processó ja surtida ha hagut de retirar-se, la sagrada custòdia ha sigut portada amb dita carroça a la Catedral

1. Les autoritats de Barcelona presidint la solemne processó oficial del Corpus.
2. La Custòdia de la Catedral de Barcelona col·locada sobre el trono del rei En Martí, darrer de Catalunya i sota tàlam del qual ne son portadors representants de la noblesa catalana.
3. La popular processó de la Barceloneta, barri marítim de Barcelona, sortint de l'església parroquial.
4. La Patum de Berga que presideix l'àliga, mules guites, nans, cavallets, diables i gegants que van davant de la processó del Corpus d'aquella molt catòlica i catalana ciutat.

Les procesons celebrades en les barriades obreres: Clot, Poble Nou, Santa Eulàlia d'Horta, Barceloneta i Sta. Madrona han sigut de veres encisadoras.

Les fotografies que ací publiquem palesen lo molt populars que són a Barcelona i a tot Catalunya les festes del Corpus, per ço la aital diada ha sigut sempre la principal festivitat catalana.

Fotos del nostre reporter Sagarra

DE SOCIETAT

Dues noves llars catalanes

1. El nostre company i caríssim amic, el cronista esportiu En Daniel Carbó (Correcuita) i la seva bella esposa N'Antonia Alomar, qual enllaç matrimonial s'efectuà a darrers del passat maig a la Basílica de la Mare de Deu de Montserrat.
2. El nostre bon amic, ferm nacionalista i regidor del Masnou, En Pau Bertran i Collell i la seva formosa esposa Na Josefina Sampera i Sampera, sortint de la parroquial església de Sant Pere del Masnou després d'haver rebuda la benedicció matrimonial.

Els bons amics En Daniel Carbó i En Pau Bertran estem segurs que faran dues llars ben catalaníssimes, doncs a més de ser-ho ells de faisó ben remarcable, ho són també les famílies a què pertanyen les dues bellíssimes damisel·les que han sabut escollir.

Totes són de tradició ben catalana.

Fem vots per a que regni sempre la santa felicitat cristiana en les dues noves llars. Tots ne són força mereixedors.

FESTIVAL INFANTIL DEL COL·LEGI DE SANT JORDI

El 18 de juny del present any 1922 l'acreditat Col·legi de Sant Jordi celebrà un festival infantil al teatre Romea que resultà força interessant, palesant de faisó ben admirable l'acurada direcció de l'intel·ligent i bon amic nostre l'il·lustre pedagog En Flos i Calcat.

Les cançons, les poesies, el dramet infantil *Qui mal fa...*, el concurs geogràfic comarcal de Catalunya i *L'estatuària viventa* tot resultà d'un escaient tan nostre, tan català, que encisà de veres a la triada concurrència que omplena el teatre. Rebin mestre, deixebles i llurs famílies nostra més coral enhorabona.

Aprofitem l'oportunitat per afirmar que nosaltres creiem que no pot vantar-se de ser bon patriota, ja es digui catalanista, regionalista o autonomista, qui faci educar els seus fills en escoles que, per vergonya, tenen amordassada la llengua catalana.

El caràcter i la vida nacional d'un poble es refermen principalment mitjançant l'idioma. Cal, doncs, que no quedi foragitat de les escoles, base de tota cultura pàtria.

I ara que mediti principalment qui tingui fills i a l'en-sems professi ver amor a la causa de Catalunya.

ELS ESPORTS

Arribada la flama abrusadora de l'estiu, que diria el poeta, les manifestacions esportives que més entusiasmen, enardeixen i apassionen les multituds, es tanquen en un parèntesi saludable, i al nostre entendre, imperiosament necessari. I malauradament, per incomprensió, per egoisme o per ignorància de la significació veritable de la paraula *esport*, la interrupció, durant els mesos de calda feixuga i anguniosa, de les pràctiques de cultura física que podríem anomenar violents, no té el caràcter absolut, ni molt menys, que la higiene i la mateixa salut dels *sportmen* d'acció reclamen. Són majoria les entitats que no distingeixen les estacions de l'any i el mateix actuen en ple hivern que quan el sol estival asfixia i estabella. Som una Societat esportiva—suposem que diuen,—i la nostra missió no és altra que la pràctica de l'esport. ¡L'esport, l'esport!... Heu's aquí la incomprensió. La paraula *integral* aplicada a una sola branca de les innombrables que aquella abriga! Així són molts que, donats al futbol, per exemple, creuen o almenys ho donen a entendre que el futbol és la síntesi, la totalitat de l'esport. Natació, atletisme, rem, excursionisme... tot això no té importància, i no la té, segons els futbolistes empedernits, perquè són unes manifestacions que no trascendeixen a les multituds; perquè, diguem-ho clar, donen escassíssim tràngul a les *taquilles*. Aquest té traça d'ésser el criteri dels clubs que, en ple estiu, un diumenge si i l'altre també, obliguen els seus jugadors a *liquidar-se* materialment i a engollir la pols infecta de la terra bronzenta.

Altres clubs hi ha, més *enraonats*, que donen per finida la temporada, i certament al seu camp la vaga futbolística hi és completa. Aquests mereixerien un elogi entusiàstic per la decisió assenyada; però es dona el cas insòlit que la lògica que presideix el determini és tan *il·lògica* i estrafalària, que no hi ha manera de cercar una atenuant, i la censura que, inexorablement, ha de substituir l'elogi. Perquè si entenen que durant els mesos estivals la pràctica del futbol és antihigienica —i fins antiesportiva, afegim nosaltres,—tan antihigienic i tan antiesportiu serà jugar a Barcelona com a Lleyda, Girona, Masnou, per exemple. I a Lleyda, Girona, Masnou, etc., hi juguen els qui a Barcelona han clausurat oficialment la temporada. Si hi ha algú capaç d'entendre el criteri dels qui així procedeixen, li preguem ens ho desfaci per peces menudes i li agraïrem cordialment.

* * *

Escau esmentar en aquest número la magna vetllada de boxa que com a fi de temporada ens oferí l'empresa Elías al Frontó Comtal, la millor sens dubte de totes quantes es porten celebrades a la nostra Ciutat. Dos combats hi hagué que meravellaren el públic: el de l'Alis contra En Gabriel, campió de Bouches-du-Rhône, i el del negre You-You contra En Criquei, el famós campió d'Europa, rei del knocaut, el qual es desempellegà del seu contrincant com i quan volgué.

Mereix també ésser consignada la carrera ciclista de 24 hores celebrada al Velòdrom de Sans, la qual, malgrat no resultar de tanta importància com les que els anys precedents han tingut lloc a la mateixa pista, deixà satisfeta la concurrència que la presencià. Guanyà la prova l'equip Bover-Saura, el qual durant tota la carrera es comportà brillantment.

El nou Velòdrom de Barcelona, inaugurat suara, ha sigut també teatre d'esplèndides manifestacions ciclistes, en les quals els aficionats als esports rodats han pogut sentir l'emoció de les lluites braves entre els primats de la bicicleta.

Trascendental i superbes han resultat les grans festes nàutiques celebrades a Tarragona, organitzades per l'infadigable Club Nàutic d'aquella ciutat, assolint totes elles un èxit brillantíssim, pel qual cal felicitar efusivament la benemèrita entitat que tant es desvetlla per l'engrandiment dels esports marítims.

El Concurs Hípic ha portat al magnífic i senyorial camp d'esports del Polo el més selecte de la societat barcelonina, veient-se les cinc sessions en què s'ha desenrotllat, extraordinàriament concorregudes i obtenint-se en totes elles resultats ben falaguers pels concursants.

El campionat de polo aquàtic segueix desenrotllant-se, animat i competit, essent cada dia més nombrosa la concurrència que acut a presenciar els partits.

Especial esment mereix la inauguració provisional de la piscina del C. N. Barcelona, obra trascendental que per la seva significació ens equipara amb els països més avançats en esport. Cordialment felicitem el Club de Natació Barcelona per la millora inestimable que a força d'abnegacions i sacrificis brinda als seus socis i a la Ciutat.

CORRECUITA.

Recomanem

als Amics de la nostra REVISTA que estiguin en condicions d'anunciar-hi no deixin de fer-ho, per quant així atorgaran sa cooperació a una obra patriòtica i de general cultura i alhora fruïran d'una difusió de la seva propaganda comercial que en pocs llocs assolirien millor.

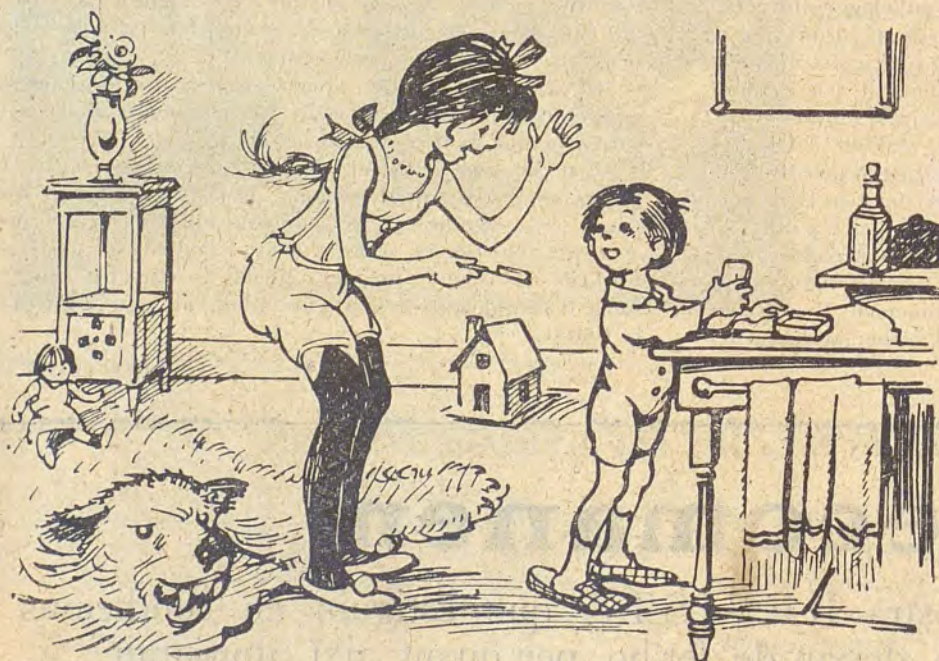

Ploma-font
estilogràfica automàtica

SWAN

Elegància
Solidesa
Comoditat

Demaneu-la a les papereries

EL DENTOL

AIGUA

PASTA

POLVOS

SABÓ

*Què fas, golafre? això no es menja; no veus que
és el DENTOL per a netejar les dents?*

es un dentífric
antisèptic i deixa un
perfum molt agradable

Hills de J. Bastard

Fotografia
 Lancaster Hill - Telèfon 1099a
 Casa fundada en 1877.

Especialitat en tota mena de
 Treballs Comercials per a la
 Banca, Indústria i Comerç.

Importació
 Exportació
 Despatx de barcos
 Consignacions

Rossend Oriach

AGENT DE DUANES

LLAUDER, 1, entressol
 (CANTONADA P. ISABEL II)

BARCELONA

TELÈFON A. 3976

Casa Grau

Calçat de totes menes

Especialitat en les seccions
 de mida, luxe i per a tota
 mena de sports i estiuieg,
 sobre tot en les sabates
 ferrades i impermeables per
 a l'excursió d'alta mun-
 tanya, neus i skis

PLAÇA DE SANTA AGNA, 23
BARCELONA

Rambla de les Flors, 30

BARCELONA

Balneari La Puda de Montserrat

Obertura el 15 de juny

AIGÜES TERMALS, RADIOACTIVES, SULFURADO-SÓDICO-AZOADES

Vaporaris (de fama mundial) per a combatre la disposició als CATARROS, BRONQUITIS, OFEC, i afeccions post-grip.

Viatge: Línia Nord, Estació Olvan Automòbils als trens 8'04, 13'27 i 17'47 de Barcelona.

Informes: Diagonal 460 o Balneari Telèfon 507, grup Martorell

PARC

Magnífic centre d'esbarjo i atraccions • Concert per la **BANDA de VERGARA**

Funcionament dels URALS, muntanyes russes, lemes emocionants d'Europa. «Water chute», únic a Espanya, FERROCARRIL MINIA-TURA, COVES, HIDRO-CICLES, transparent i altres rovetats. Gran Casino. Immillorable servei de restaurant per cobert de 750 pessetes, i a la carta, Especial sala per a banquets.

Entrada de Passeig, 0'10 cèntims

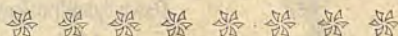
TURÓ PARK

Obert tarda i nit

Enciadors jardins. Preciós roscerar amb milions de flors. Importants i novíssimes atraccions. Cada nit concerts per la **BANDA DE CAÇADORS DE BARCELONA**. Esmerat servei de Restaurant als elegants salons del Casino. A la carta i per coberts a 750 pessetes. Serveis d'auto-òmnibus des de la Plaça de Catalunya al

TURÓ PARK

Entrada de Passeig, 0'50 cèntims

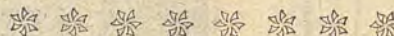
Agència de Cobrances
i Repartiments

Antoni Campmajó

CARRER D'AVELLÀ, 3, 1.er, 1.a

TELÈFON 2258 A

Servei especial en l'impressió i repartiment d'ESQUELES MORTUÒRIES • Extens assortit en RECCRDATORIS; impressió esmerada • COBRANCES i REPARTIMENTS de tota mena, fets amb gran cura i rapidesa • SERVEI RÀPID-GARANTIA ABSOLUTA

**MAGATZEMS
SANTA EULALIA**

EXTENS
ASSORTIT EN

CAMISES

CINTURONS,
GÈNERES DE PUNT, etc.

VARIAT ASSORTIT

EN **CORBATES**

I, Boqueria, I
BARCELONA

MAGATZEM DE DROGUES
DE

Morera i Santamans

COLONIALS • PERFUMERIA • PRODUCTES QUÍMICS
PINTURES i CARBUR DE CALCI

Telèfon 1901 A.

Hospital, 40, 42 i 44

BARCELONA

COGNAC J&F MARTELL

MAISON FONDÉE
EN 1715

PRODUCTE NATURAL dels VINS
recollits i destil·lats en la mateixa regió del COGNAC

vos és indispensable si voleu conservar
l'hermosura de la vostra joventut

PIPPERMINT GET

LE MEILLEUR DES RAFRAICHISSEMENTS

GET FRÈRES

MAISON FONDÉE
EN 1796 A

REVEL (H.G.)

Exposition Coloniale Marseille

AVRIL à
1922

NOVEMBRE
1922

